

FORSTIHUUTO

3/2017

*Kattokaa
kuin ison
mää sain*

**Forstihuuto
selvitti, miksi
yliopiston rassit
ovat aina niin
käyriä.*

FORSTIUHUUTO

3/2017

SISÄLLYS

- | | | | |
|----|--------------------------------|----|--|
| 3 | Pääkirjoitus | 22 | Haastattelussa: Limasienimaailmanloppu |
| 4 | Puheenjohtajalta | 25 | Arvostelussa DJ Bile-ilen kappale |
| 5 | Loimuavia terveisiä! | 26 | Suo siellä – oja täällä |
| 6 | Esittelyssä Pasi Puttonen | 28 | Päivä forstina |
| 9 | Forsti Helsingissä | 29 | panssariestekiven paljastusjuhla |
| 10 | Rip Vitris, Hello MyFor | 30 | Fuksien kuulumisia |
| 12 | Oi Hyde on! | 32 | Kysy Antero Vipuselta |
| 14 | Meemi kollaasi | 34 | Puuhanurkka |
| 17 | Hydekesän meemistön parhaimmat | 36 | Jahtivouti |
| 18 | Kesäjuhlat | 38 | Tiedottaja tiedottaa |

KANSI Helinä Poutamo

KESKIAUKEAMA Tytöt järven rannalla

PÄÄTOIMITTAJA Meri Tuomainen

TAITTO Otto Saikkonen

MUU TOIMITUSKUNTA Ella Valkama,
Sini Salko, Tarja Anttila, Pirkka Peltonen,
Tiia Kuronen, Elli-Noora Kamppuri,
Venla Luttinen, Hiljahenna Tomminen ja
Venla Kiviniemi

forstihuuto@gmail.com

TOIMITUSKUNNAN OSOITTEET muotoa
etunimi.sukunimi@helsinki, paitsi

ella.j.valkama@helsinki.fi

Forstihuuto on Metsäylioppilaat RY:n
lehti, joka ilmestyy viisi kertaa vuodessa.
Metsäylioppilas on Forstihuudon
erikoisnumero.

Forstihuuto saa HYY:n järjestölehtitukea.

JULKAISIJA Metsäylioppilaat RY
PAINOPIIKKA Unigrafia

ISSN-L: 1459-9946
ISSN: 1459-9945

PÄÄKIRJOITUS

Tätä kirjoittaessa on juuri nukuttu makoisat, joskin äärevän lyhyet yönet fuksisitsien jäljiltä. Eipä tuo sinällään haittaa, ilta oli hauska, laulu raikasi ja uudet fuksit oppivat metsäläisten tavoille. Samalla tuli muisteltua omaa jo kahden vuoden takaista fuksisyksyään. Kaikki oli hieman uutta ja jännittävää, vaikka samalla kaikki tuntui jo tutulta ja omalta. Kertsistä tuli toinen olohuone, ja Silvicasta koti. Omien fuksisitsien jatkopaikkaa Kaskea etsittäessä onnistuimme kiertämään lähes koko Latokartanon. Hyytiälä vei sydämen jo syyhydeviikon aikana. Muutaman mokaan jälkeen oppi tunnistamaan männyn rungon kuusesta (lähes 100% varmuudella).

Kahden vuoden jälkeen ei toisaalta tunne oloaan sen viisaammaksi kuin fuksivuotenaan (niinhän sitä tosiaan sanotaan, että ihminen on fiksuimmillaan kirjoitusten aikaan ja siitä lähtee (loiva) alamäki). Kuitenkin, kun asiaa rupeaa oikein pohtimaan, on sitä oppinut vaikka mitä. Metsässä kävellessään tunnistaa useamman kasvin kuin mansikan ja mustikan, exceliä voi käyttää muuhunkin kuin pluslaskuihin, eikä kationin vaihtokaan ole enää vieras ja käsittämätön asia. Toisaalta, kun miettii mitä sitä sitten isona haluaisi tehdä, tai edes mistä sitä gradunsa joku kaunis päivä haluaisi kirjoittaa, kumisee pää tyhjänä kuin kelo.

Viime kevään ja kesän aikana opin, ettei tulevaa kannata murehtia, vaan keskittyä nauttimaan tästä päivästä. Muuten herää joku päivä ja huomaa eläneensä elämänsä ohi, ilman että varsinaisesti elikään. Lyhyestä virsi kaunis: elä ja nauti tästä päivästä, sen hetkistä, rankkasateesta ja auringonvalosta, märeistä villasukista ja rusketusraidoista. Paina mieleesi kaikki muistamisen arvoinen ja nauti asioiden kokemisesta. Sillä kun tentit painavat päälle, ja tulevaisuus ahdistaa, voi aina hieman peruuttaa ja palata omiin mahtaviin hetkiinsä. Itse tulen palaamaan vielä useasti tämän kesän suosikkihetkiin. Suokurssille tarpomaan Siikanevalle, Kesäjuhille katsomaan auringonnousua ja Lappiin ihastelemaan poroilta rauhoitettua jäkälän peittämää maisemaa ja mustikkaniittyjä.

Vanhuksille ihanaa syksyä ja Taimille
TERVETULOJA isolla sydämellä<3

Päätoimittaja
Meri Tuomainen



Hei taas rakkaat forstit!

Kesän jälkeen on taas aika opetella mihin aikaan päivästä Ladonlukossa on lyhyin jono, mistä kerroksesta GIS-luokka löytyikään (kyllä, eräs onnekas forsti oli kesän aikana onnistunut irtautumaan Viikistä näinkin täydellisesti) ja huomata, että yhtäkään kurssia ei enää löydä weboodista niiden vanhoilla nimillä. Lisäksi voi pohtia kuinka ihmeessä suoritetaan poistunut kurssi, jolle ei ole olemassa korvaavaa kurssia, ja sitä, kannattiko sittenkään sitsata juuri tenttiä edeltävänä iltana.

Myös uudet fuksit, Kurssi 110 on saapunut täydentämään loistavaa joukkoamme - Tervetuloa!

Uudet fuksit nimitetään forsteiksi omasta (ja monen muun) mielestä vuoden parhaassa tapahtumassa; perinteikkäillä Hirvi- ja taimijuhlilla. Raivatkaahan siis tilaa kalentereihin, kaivakaa forstiliivit esiin ja piilottakaa jallupullo povitaskuun, sillä 16.11. juhlietaan tuttuun tapaan Agrokseenmäen holvikellarissa.

Omaa puheenjohtajakauttani on nyt jäljellä vähemmän kuin jo takanapäin, ja vaikka ajatus siitä onkin haikea, olen samalla kiitollinen kaikesta jo oppimastani. On ollut ilo työskennellä loistavan hallituksemme kesken, nöyrä kiitos kaikille mukana olleille. Meillä on vielä paljon tekemistä, mutta silti kannustan uusia ja vanhoja innokkaita pohtimaan jo nyt tulevan vuoden hallitukseen lähtemistä!



Hallituksessa toimiessani olen oppinut useita taitoja, joita ei millään kurssilla opeteta - uskon että nämä taidot kantavat vielä pitkälle tulevaisuudessa. Jos sinua siis kiinnostaa oppia uutta, haluat olla mukana järjestämässä kaikenlaista hauskaa kanssaopiskelijoille, ja tahdot saada äänesi kuuluviin meitä opiskelijoita koskevilla päätöksissä, niin seuraile tiedottamista ja käy kirjoittamassa nimesi myöhemmin syksyllä MYO:n ilmoitustaululle ilmestyvään hakulomakkeeseen (fuksit, ilmoitustaulu löytyy kertsin viereisten vessojen vastapäiseltä seinältä, toim.huom).

Jos haluat kysyä jotain mieltä askarruttavaa, esimerkiksi hallituspisteihin liittyen, nykäise ihmeessä hihasta!

Metsäisin syysterkuin,
Hiljahenna Tomminen,
Metsäylioppilaat Ry:n puheenjohtaja

Terveisiä Viikin Loimulaisilta!

Uudet fuksit ovat jo aloitelleet yliopistotaivaltaan ja tutustuneet järjestösokkeloihin ainejärjestöjen myötä, ja toivottavasti ottaneet myös selvää ammattiliittonsa toiminnasta! Luonnon-, ympäristö- ja metsätieteilijöiden liitto Loimury tarjoaa uusille opiskelijoille ensimmäisen vuoden jäsenyyden ilmaiseksi, ja sitä seuraavat edulliseen opiskelijahintaan. Lisää voi kysellä esimerkiksi 11.10. MMYL ry:n kertsillä, jossa Viikin Loimulaiset tarjoavat kertsikahvit!

Ammattiliittona Loimun tehtävä on luoda jäsenilleen lisäarvoa työelämässä edunvalvonnalla sekä koulutuksella. Yksi suuri osa Loimun toimintaa on jalkautua kampuksille opiskelijatoiminnan ja eri opiskelijatapahtumien parissa antamaan eväitä työelämään aina LinkedIn-työpajoista CV:n kirjoitusvinkkeihin - liiton noin 15 000 jäsenestä 20% on opiskelijoita. Muita hyödyllisiä jäsenetuja ovat esimerkiksi ansiosidonnainen työttömyysturva, matkustajavakuutus, asiantuntijoiden antama CV- ja työhakemuspalautte töitä hakiessa ja työelämäneuvonta.

Suomen jokaisella korkeakoulukampuksella, joka tarjoaa luonnon-, ympäristö- tai metsätieteiden opetusta, on myös opiskelijatoimintaa ja kampuksista seitsemällä on Loimun oma paikallisyhdistys. Meillä Viikissä opiskelijoiden paikallisyhdistyksenä toimii Loimun opiskelijat - Viikki ry. Opiskelijayhdistysten tehtävänä on muun muassa tuoda liitolle tiedoksi Loimun opiskelijoille tärkeitä aiheita suoraan sieltä, missä niistä puhutaan. Helpoimpia tapoja päästä mukaan Loimun toimintaan ja tutustua samanhenkisiin ihmisiin poikkitieteellisesti on ottaa osaa paikallisyhdistyksen toimintaan!

Toimintaan voi ajautua mukaan vahingossa puolitosissaan, tai tarkoituksenmukaisesti määrätietoisena päämääränään opiskelijoiden työelämä tietouden parantaminen - yhtä lailla kaikkien panos yhteisten asioiden puolesta on tärkeä. Jos sinulla on ideoita Viikin Loimun opiskelijoiden puolesta, tahtoisit huomauttaa epäkohdasta tai lähteä mukaan Loimun opiskelijat - Viikki ry:n toimintaan, ota yhteyttä viikinloimu-hallitus@helsinki.fi tai suoraan Viikin kampuksen kampuspromoottoriin toni.sairanen@loimu.fi.

Mukavaa syksyä koko Loimun opiskelijat - Viikki ry:n puolesta,

LOIMU:n opiskelijoiden tiedottaja,
Tiia Kuronen



Esittelyssä Pasi Puttonen

– MYO:n uusi esimies

TEKSTI JA KUVA Meri Tuomainen

Kaikkihan tuntevat Pasi. Pasi on (kohta lakkautettavan) laitoksemme johtaja ja yksi kaikkein pidetyimmistä luennoitsijoista. Mikäli opiskelija kohtaa ongelman, hän voi aina kysyä apua Pasilta, ja Pasi auttaa. Päätimme Forstihuudon kanssa kysyä Pasilta vielä muutamia asioita, jotta opiskelijat oppivat tuntemaan lempiopensa vielä paremmin. Tiesitteko esimerkiksi, että Pasi on kotoisin Virroilta, ja hän on viettänyt omaa Hydekesäänsä vuonna-75? Pasi on siis kurssia K67. Mutta mennään itse haastatteluun.

Pasi, jos sinun pitäisi valita laitokselta yksi työkaveri, jonka kanssa on aina hauskaa tehdä yhteistyötä, kuka hän olisi?

-Tämä on kyllä vaikea, sillä täällä on niin paljon hyviä työkavereita. Mutta jos yksi täytyy valita, niin Harri Vasander. Hänen kanssaan tehdään töitä ahkerasti, mutta hymyillen ja pilke silmäkulmassa.

Entä jos pitäisi valita yksi kurssi, jota on kaikista kivointa opettaa?

-Eiköhän se ole ehdottomasti Hyden Metsänhoidon viikko. Siellä pääsee tutustumaan opiskelijoihin aivan eri tavalla, kuin luentosalissa. Uudet, tuoreet kasvit laitoksella tuovat kurssille aina yllätyksellisyyttä ja hauskuutta. Opiskelijoista tulee aivan eri tavalla yksilöitä, kun heidän kanssaan pääsee keskustelemaan eri

ympäristössä. On myös mielenkiintoista seurata Hydessä tapaamiensa opiskelijoiden kasvutarinaa. Mitä aineita eri opiskelijat alkavat opiskelemaan? Entä päätyykö joku laitokselle jatko-opiskelijaksi? Sitä, kuinka opiskelijat kasvavat ja kehittyvät opintojen edetessä.

Kuinka Metsäylioppilaat ry:n toiminta on muuttunut sinun opiskelija-ajoistasi?

-Toiminta on nykyään paljon suurempaa, asiantuntevampaa ja monipuolisempaa. Aikoinaan toiminta oli pientä ja paikallista. Nykyään opiskelijat ovat rohkeita ja uskaltavat tehdä ja järjestää eri asioita.

Onko sinulla itselläsi joku oma lempitapahtuma tai perinne forstien keskuudessa?

-Perinteiset Hirvi- ja taimi juhlat, sekä Kesäjuhlat. Vaikka joka vuosi ei juhliin pystykään osallistumaan, on tapahtumissa joka kerta ollut erityisen hyvä ja hauska ilmapiiri.

Vielä muutama kysymys. Mikä on sinun lempikasvisi?

-Hmm.. Puutarhassani minulla on varmasti 100 + x kasvia. Mutta eiköhän lempikasvini ole juuri tontille istutettu mantšurianjalopähkinä. Se on kasvanut todella nopeasti, ja sillä on hienot noin metrin mittaiset lehtilavat.

Lisäksi se tuoksuu hyvälle ja sen pähkinät toimivat ravintona oraville ja linnuille. Mantšurianjalopähkinää voi ihailia myös C-talon edustalla.

Entä lemppari maanmuokkausmenetelmä?

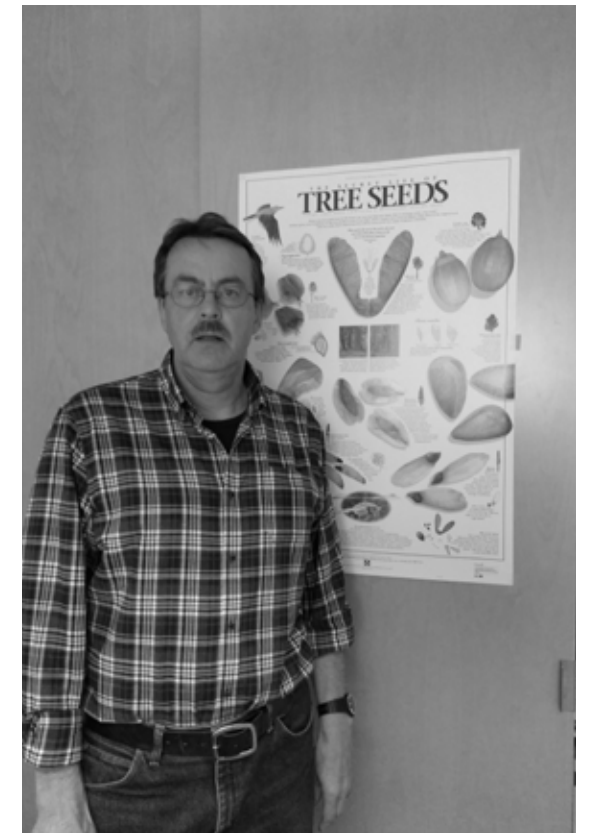
-Kyllä se on perinteinen kääntömätästys kuusen istutusta varten.

Vielä viimeiseksi tahtoisimme tietää, oletko maistanut Viikunan pizzoja, ja mitä niistä tykkäät?

-Kyllä olen maistanut, ja hyviähän ne on.

Onko sinulla vielä jotain terveisiä Forstihuudon lukijoille?

-Muistakaa pitää myös hauskoja hetkiä ja nauraa huonoille jutuille. Niin mekin kahvitauoilla teemme. Itseltään voi kysyä, monestiko päivässä pitäisi nauraa?



Pasi ei kuulemma enempää kuvissa hymyile.

Miten luonnonrakas forsti selviää kesän Helsingissä?

TEKSTI JA KUVA Elli-Noora Kamppuri

Helsinki, maamme reilun puolen miljoonan asukkaan pääkaupunki, Suomen ainoa betoniviidakko, ja kahdesta Suomen forstintuotantotehtaasta se toinen (ja parempi). Miten tällaiseen paikkaan on voitu laittaa opiskelemaan Suomen metsätalouden tulevaisuuden toivot? Forstithan ovat sydämeltään pohjimmiltaan metsissä kirmailevia luonnonlapsia, mutta silti heitä opetetaan niin kaukana metsästä kuin tällaisessa keskimäärin 18 asukasta neliökilometrillä asutetussa maassa on mahdollista. Syksy, talvi ja kevät sujuvat vielä sukkelaasti luentosaleissa metsistä kuunnellessa, kaikkien forstitovereiden ympäröimänä. Mutta entä sitten, kun tulee kesä? Keväällä forstit kirmaavat maakuntiin viimeisien tenttien loppuessa yhtä vikkelaasti, kuin Vasander oudolta näyttävän Sphagnumin kimppuun. Takaisinpaluuta aletaan harkita vasta, kun sähköposti alkaa jälleen syksyllä kilkattaa minuutin välein.

Kesä on muutenkin aikaa, jolloin useimmat suomalaiset (forsteista nyt puhumattakaan) haluavat karata pölyisistä kaupungeista kesämökkien huomaan ja kaivaa jalkansa rantaliejuun ja työntää päänsä mustikkapensaaseen pari kuukaudeksi. Entä jos forsti joutuukin jäämään kesätyön tähden Helsinkiin? Puusydamisinkin forstin sydän on tällöin vaarassa lahota. Mutta koska forstit ovat yhtä päättäväisiä selviytymään kuin tuntureiden laella kasvavat vaivaiskoivut, täytyy heidän kehittää omat puolustusmekanisminsa lahottajasieniä vastaan. Lahottajasieni on siis Helsinki Helsingfors ja puolustusmekanismit seuraavanlaisia:

1 Karkaa pois heti, kun voit. Helsingin hyvä puoli on se, että sieltä lähtee aina kellonajasta riippumatta junia ja busseja POIS.

2 Tutki Helsingissä olevia ”metsiä”. Seurasaarella ja Keskuspuistossa voi kuvitella olevansa keskellä metsää, jos muistaa sulkea korvat liikenteen ääniltä ja silmät lenkkeileviltä ihmismassoilta.

3 Vaivu kesähorrokseen ja nouse takaisin elämään vasta, kun syksyn tuoksu leijailee ilmassa, illat pimenevät ja Silvica herää henkiin.

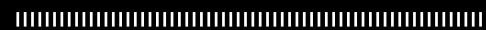
Fuksikampanja!
Fuksivuonna Loimuun liittyvät uudet jäsenet saavat fuksisyksyn ja sitä seuraavan kalenterivuoden jäsenyyden ilmaiseksi!

www.loimu.fi [facebook.com/loimuliitto](https://www.facebook.com/loimuliitto)
[@LoimuRy](https://twitter.com/LoimuRy) [@LoimuRy](https://www.instagram.com/LoimuRy)
[Luonnon-, ympäristö- ja metsätieteilijöiden liitto Loimu ry](https://www.linkedin.com/company/loimu-ry)



OLEMME LUOTETTAVA KUMPPANI FUKSIVUODESTA AINA ELÄKEPÄIVIIN ASTI

Me Loimussa tiedämme, että oman ammattidentiteetin luominen ja ensimmäisen oman alan työpaikan hankkiminen voi olla työlästä. Siksi haluamme auttaa ja tukea alojemme opiskelijoita heti opintojen alkuvaiheesta lähtien!



Teemme mielellämme yhteistyötä myös ainejärjestösi kanssa! Loimusta saatte tilaisuuksiinne puhujia ja kouluttajia, jotka voivat auttaa alanne opiskelijoita eteenpäin omien suunnitelmien ja hakemusten kanssa. Ota yhteyttä oman järjestösi aktiiveihin, Loimun paikallisyhdistykseesi tai Loimun toimistoon, niin aloitetaan yhteisen tilaisuuden suunnittelu.



Erityisesti opiskelijoille hyödyllisiä palveluitamme ovat:

- Loimun alojen uramahdollisuuksien esittely
- Henkilökohtainen ura- ja työnhakuneuvonta
- Juuri sinulle räätälöidyt työnantajalistat ja uramahdollisuudet
- CV:n, työhakemuksen ja LinkedIn-profiilin palautepalvelu
- Työsuhteeseen liittyvä neuvontapalvelu

Loimuun kuuluminen on fiksua!



RIP Vitris, Hello MyFor!

TEKSTI JA KUVAT Elli-Noora Kamppuri

Mikä ihmeen MyFor? Mitä tapahtui Vitrikselle? Näitä kysymyksiä jotkut vanhemmat opiskelijat miettivät. (Fuksit tietysti miettivät kaikenlaisia kysymyksiä, sillä he eivät vielä tiedä mitään.) Tässä nyt sitten pieni selvitys Vitris/MyFor/VaiMikäSeNytOlikaan-kerhosta.

Vitris oli vuonna 2013 helmikuussa perustettu Metsäylioppilaiden alainen kerho. Tuolloin Trop-opintosuunnasta kiinnostuneiden opiskelijoiden määrä oli vahvassa kasvussa, ja nämä opiskelijat päättivät Trop-kiinnostuksen pohjalta perustaa kerhon. Perustajat olivat Juh Penttilä, Riikka Sirviö, Shingo Masuda, Miika Karppinen, Antti Luoma, Uula Toikka, Reetta Pilhjerta, Heikki Eriksson ja Tapani Kylmä.

Kerhon nimeksi tuli Vitris, mikä juontaa juurensa metsätieteen VITRI-tutkimusyksikön nimestä (VITRI= Viikki Tropical Resources Institute). Toiminnan tarkoitus oli aluksi tehdä Vitri-opintoja tunnetuksi, innostaa opiskelijoita kansainvälisyyteen ja helpottaa

vaihto-opiskelijoiden elämää. Kerho järjesti exotic-dinnereitä, joissa käytiin porukalla kokeilemassa etnisiä ravintoloita, ja ekskuja Nuuksioon mökkeilemään.

Uusien innokkaiden Vitri-opiskelijoiden määrä alkoi jonkin verran hiipua, ja exotic-dinnerit peruuntuivat vähäisen osallistujamäärän vuoksi. 2016 vuonna ilmoille heitettiin idea, että kerhon imagoa pitäisi muuttaa. Monet opiskelijat kokivat Trop-opintosuunnan ehtona kerhon toiminnan osallistumiseen, vaikka lähes kukaan kerhon hallituksestaan ei ollut Tropin pääaineopiskelija.



Vitriksen alkuaikoja

Viime vuoden syyskokouksessa kerhon nimi päätettiin vaihtaa MyFor:ksi (Myo Foresters), jotta Vitris=Vitri -assosiaatio loppuisi. Kerhon kantavaksi teemaksi otettiin kansainvälisyys opinnoissa ja muussa elämässä. Tavoitteena on kannustaa opiskelijoita vaihto-opiskeluun ja muuhun kansainvälisyyteen, sekä jakaa kokemuksia näistä. Ja ihan vain pitää hauskaa.

Tänä syksynä MyFor:lla on vuorossa ensimmäinen varsinainen ekskursion, ja sen suuntana on lokakuinen Italia. Myöhemmin syksyllä järjestetään myös aiempien vuosien tapaan yhteissitsit MPTK-kerhon kanssa.

Lopuksi voin vielä suositella kaikille kerhon toimintaan mukaan lähtemistä. MyFor:laiset ovat mahtavia ja meininki mullistavaa. Itse lähdin puolivahingossa (=väkipakolla) fuksina hallituksen varapuheenjohtajaksi ja hetkeäkään en ole katunut!



Hallituskaronkka 2017

Oi Hyde on!

TEKSTI JA KUVAT Tiia Kuronen (K-109 virallinen propagandamestari)

Metsäylioppilaita yhdistää vahvan jaloviinavietin lisäksi mikä muukaan, kuin Hyytiäläkesä. Tänä vuonna Juupajoen raikkaasta ilmasta ja upeasta luonnosta pääsi nauttimaan kurssi K109.

Ekologien Hyytiälä-kokemukset alkoivat jo paria viikkoa ennen viimeisiä ekonomieja – tosin myös klapistit pääsivät henkeen mukaan sosiaalisissa medioissa jaettujen sadetanssi-, hajotus- ja keskiviikkobilekuvien ja -videoiden myötä. Pelonsekaisin tuntein loputkin kurssista saapuivat metsäasemalle juhannuksen jälkeen.

Ekonomien ensimmäinen viikko meni täysin talon tavoille opetellessa jo harjaantuneempien kurssitovereiden opastuksella. Viikon aikana muisteltiin, että mistä kuusen ja männyn erottikaan, nähtiin tukkirekka ja opastettiin kurssin isäntä Veistolaa (”siis onks tää kanerva”). Lisäksi tytöt hakivat paljon

kohua herättäneet ja julkimoiksi nousseet lemmikkilampaat Matin, Lyidian ja Veli Pontevan kurssilaisten hoidettaviksi.

”Hyytiälä – näin montaa märkää naista et ole ikinä nähnyt!” Googlen avulla selvitimme Hyytiälän olleen koko Suomen sateisin kunta vuosina 600 ekr -2080. Ajan kullatessa muistot voisi todeta, ettei se pieni sade nyt mitään, mutta olihan se aamuista pyöräillä pienoisessa vapinassa Ala-Hyytiäläntietä ukkoskuurossa. Antero Vipunen: miten voi olla, että Hyden pihassa on säöpallo, ja silti ennusteet aivan konkeloita?



Hydehät

Alkulämmittelyn jälkeen päästiin tositoimiin ja hampaat irvessä (m)arvailemaan. Suureksi yllätykseksemme löysimme maanpäällisen helvetin Vuorijärvensuolta sekä Texasista. Lisäksi Hyytiälässä sijaitsee mystinen musta aukko, joka nielaisi eräänä iltapäivänä bussolin – ja palautti sen viikkoja myöhemmin A-taloon erääseen sänkyyn patjan alle. Marvisuunnistusta harkitaan olympialajiksi Tokioon 2020.

Marv-jakso sisälsi ennennäkemättömän määrän hajotusta, sulamista, meemejä, itkua, rage quitteja, hämähäkkikaavioita, rikkoutuneen Excelin ja yhden kauniin iltapäivän makkarakalliolla. Osmon luolassa kuultiin myös koskettavia oodeja taulukkolaskentaohjelmaa kohtaan (alkup. Sylvian joululaulu):

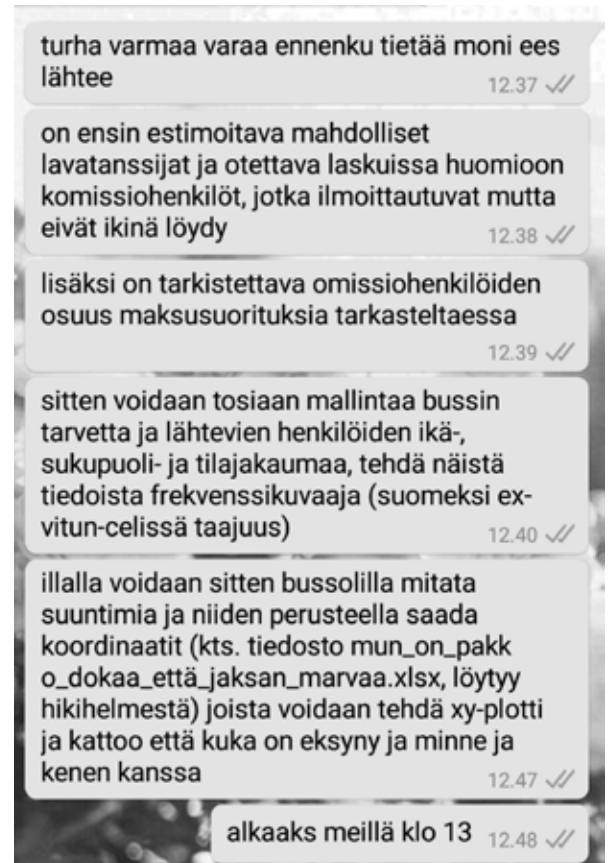
” Ja kirkkaana motivaationi mun loistaa aina kuin Excel vain
Ja niin mulla motia aina riittää
Kun Excelin antaa mulle
Ja taimikonlukuja en ymmärrä
Exceli huutaa kaavavirhettä
Se on vittu pylväsdiagrammi
Kuvaaja joka on perseestä
Ja niin kuvaa taulukko innostustain
Ja kauniina loistaa voi vitutustain
Voi pääsispä kotiin
Niin ei sulaisi
Mun aivoni aina kuin Exceliiin”

© Vuoden Marvaaja

Viimeiset kaksi viikkoa metsä- ja puuteknologiaa olivat totaalista vastapainoa edeltäville: marvin syvässä suossa harjaantuneet vahvat jalkalihakset pääsivät viimein tositoimiin raivaussaha-, harvennushakkuu- ja Pirkan rasteilla. Jos väsy meinasi iskeä, oli helppo lohdutustua ajatukseen, että pienellä metsäjumpalla saa vaivattomasti taas perin tyttömäisen olon, ja että kaikki koealat on tältä kesää satunnaisesti kartoitettu.

Rutiinin katkaisivat mukavasti keskiviikkobileet, Rönnin lavatanssiexcu, illat grillillä, ristiretket Oriveden Alkoon sekä kesän parhaina festareina palkitut Hyytiälän kesäjuhlat. Käteen jäi muistojen lisäksi antipatioita Exceliä kohtaan, sydänystäviä, käytännön tietoutta, vanhemmilta opiskelijoilta opittuja viisauksia (”jos ei ole paha olo, se on ihan hyvä olo”, ”mitataan millilleen mut ei oo niin sentilleen”, ”no tän tehtävän voi oikeestaan tehdä autosta, jos arvaa tarpeeks hyvin”) ja upea kokemus. Oispa Hydekesä ja kiinalaista ananaskalaa.

Ei sitten puhuta K-109:n kurssityöstä. Jätimme suuren fyysisen muiston sijaan sielumme Hyytiälään.

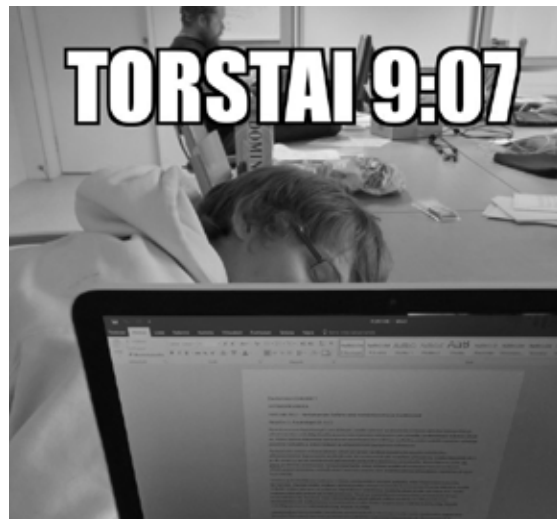


Kun Marv tulee uniin

K109 Hydekesän meemistön parhaimmat

KOONNUT Tarja Anttila
MEEMIEN SUNNITTELU K-109





Metsäläisten Joensuu-Jukola

TEKSTI JA KUVA Elli-Noora Kamppuri

Vuoden 2017 Jukola järjestettiin Joensuun Enolla 17.-18.6. Ei-suunnistavalle kansalle tai muuten tietämättömille pieni tiivistelmä aiheesta: Jukolan viesti on maailman suurin suunnistusviestitapahtuma. Jukolassa juostaan lauantapäivänä naisten Venlojen viesti nelihenkisillä joukkueilla ja lauantain ja sunnuntain välisenä yönä miesten viesti seitsemän hengen (seka)joukkueilla.

Metsäläisten kannalta Jukolaan valmistautuminen tuntui alkavan erittäin lupaavasti keväällä ilmoittautumisen aikoihin. Halukkaita juoksijoita olisi riittänyt jopa kahteen joukkueelliseen, ja ensimmäistä kertaa mietittiin naisten Venla-joukkueen ilmoittamista. Lopulta joukkueita ilmoitettiin kuitenkin vain yksi sillä ajatuksella, että peruutuksia tulee aina. Ja niitähän tuli... Poisjääntejä tuli erinäisistä syistä harrastevastaavan murtuneesta pohjeluusta, ”Enhän mä ny edes varsinaisesti luvannut lähteä” -selityksiin asti. Lopulta joukkue kutistui kahteen reippaaseen forstiin, jotka halusivat kaikesta huolimatta lähteä kokemaan Jukolan yön. Paikalta löytyi myös muita metsäläisiä innokkaina juoksemassa omien seurojensa joukkueissa.

Matka kohti Joensuuta alkoi lauantaina mistäpä muualtakaan kuin Hyytiälästä. Paikan päällä oltiin sopivissa ajoin, jotta ehdittiin vaeltaa parkkipellolta 5 km kisakeskukseen, syödä Jukola-ravintolassa ja kasata teltta hakkuukypsään OMT-kuusikkoon (”Pitäs avohakata”, kuului aika nopeasti muuan metsäläisopiskelijan suusta).

Viestin lähtö tapahtui kello 23:00, ja allekirjoittanut yritti pitkän lähtöviitoituksen aikana esittää lukevansa karttaa ja olla jäämättä isojen miesten jalkoihin. Ensimmäinen 12,9 km osuus sujui allekirjoittaneen suuntavaiston ja kartanlukutaidon puutteen (joita edes 15 vuoden suunnistusharrastus ei ole onnistunut

korjaamaan) huomioiden varsin hyvin. Toiselle osuudelle lähti Risto ”Ripa” Kiiskinen, joka otti oman 14,3 km osuutensa rauhassa vaarojen lakia tutkien. Maaliin Risto saapui 4 tunnin ja 50 minuutin jälkeen päättäen Metsäylioppilaiden kaksipäisen joukkueen suorituksen.

Lopputuloksena hylätty, mutta kokemuksena aina yhtä ihana. Jukola on kokemuksena siinä ainutlaatuinen, että joka kerta siellä kiroilee ”ei ikinä enää”, mutta joka vuosi sinne on pakko lähteä uudestaan. Ensi vuonna sitten kaikki innokkaina suunnistamaan tai yleisöksi Lahti-Hollola-Jukolaan!



Kesäjuhlat

no olihan ne paremmat kuin Ruisrock

TEKSTI Tarja Anttila

Hyytiälän kesäjuhlat olivat tänä vuonna hulppeat. Siis kannatti olla paikalla. Alaston DJ? Kyllä. Kaljakellarissa riitti kalja ja Jallu? Kyllä. Tulta ja verta? Kyllä. Elävää musiikkia? Kyllä. K-109 piti huolen Hyden vieraista ja juhlakansa pysyi silminnähdessä tyytyväisenä. Porukkaa alkoi valua pikkuhiljaa pihapiiriin jo torstain puolella, kun kenttäkurssilla olleet vielä marvasivat armottomasti. Perjantaina juhlat sitten räjähtivät käyntiin ja aiemmin niin rauhallinen ja idyllinen pihapiiri muuttui festarikentäksi. Väkeä oli tullut tänä vuonna runsaasti paikalle, mutta ilmeisesti kaikki kuitenkin mahtuivat majoittumaan kiitos taitavan suunnittelun.

Perjantaina päivällä oli vielä suhteellisen ahdistunut tunnelma, kun tietokonealuokassa kilpailtiin siellä leijuvista noin kolmesta happimolekyylistä noin kolmenkymmenen ihmisen kesken, mutta ahdistus laantui, kun lopulta pääsi vaihtamaan forstiliivit päälle ja katetun kurssilounaan ääreen. Kurssilounaalla tunnelma oli vielä hillitty ja sivistynyt, mutta tilanne korjaantui loppua kohden ja melutaso alkoi pikkuhiljaa nousta. Onneksi siinä vaiheessa oli jo aika poistua paikalta ja

mennä ulos, missä muu juhlaväki olikin jo ehtinyt panna käyntiin juhlat, jotka jatkuivat laittoman lyhyitä yöunia lukuun ottamatta aina sunnuntaihin saakka.

Tunnelma oli lämmin ja kotoisa, kuin isossa sukukokouksessa, jossa sukulaisuuden sijaan kaikkia yhdistääkin metsäläisyys ja kiertävä jallupullo. Myös säiden puolesta kesäjuhlien aikaan todistettiin äärimmäisen harvinaista lämpöaaltoa, joka ei toistunut enää uudestaan Hyytiälässä kesän aikana.



Fuksikurssin ja muiden kurssien välinen jalkapallo-ottelu pelattiin lauantai-aiamuna, ja pelaajat olivat ihailtavan hyvässä iskussa ajankohtaan nähden. En ole enää varma kuka voitti, mutta eipä tämä Tulosruutu olekaan (Kyllä ne vanhat voitti - PT huom). Forstiseikkailurasteillakin nähtiin hienoa omistautumista elävän taiteen muodossa ja toisaalta myös ihan omatoimisesti rastien ulkopuolella.

Sunnuntaina alettiin pikkuhiljaa heräilemään taas todellisuuteen ja paluuseen arkeen. Toisaalta ehkä ihan hyvä yleisen hyvinvoinnin kannalta, mutta oli silti haikeaa katsella auton toisensa perään kaartavan pois pihasta. Onpahan jotain mitä muistella lokakuussa kertsillä, kun ulkona sataa vaakatasossa eikä kukkamekko tai sortsit (tai alastomuus) riitä enää vaatetukseksi.





Haastattelussa: Limasiemaimailmanloppu

TEKSTI Tarja Anttila

Jos olit yhtään perillä kesän menoista, olit kuulemassa metsäläisten K109 kurssibändin, Limasiemaimailmanloppun ensikeikkaa Hyytiälän kesäjuhilla. Mystinen bändi sai kuulijat hurmukseen, ja nyt onkin oiva tilaisuus saada tietää hieman lisää bändin jäsenistä. Haastatteluun bändiä pääsivät edustamaan Teemu, Esko ja Arttu. Spoiler alert: bändissä on sinkkuja.

1. Mikäs olikaan roolijako bändissä?

Arttu: Kitara, huuliharppu ja äänihuulet.

Teemu: Laulu, kitara ja perseily.

Esko: Koskettimet ja laulu.

John: Basso ja taustalaulu.

Aleksi: Cajon -rumpu ja laulu.

2. Mistä bändin nimi tulee?

Arttu: EI mitään hajua.

Teemu: Limasiemaimailmanloppu tulee. Esko vastaa.

Esko: Kyseltiin nimiä bändille, tää oli Alinan ehdotus. Ei tullut mitään loistavaa vastausta muualta, joten päädyttiin siihen.

Arttu: Mää luulin, että se oli vitsi, mutta siitä taisi tulla vakituinen nimi jo.

3. Mitkä teidän bussolikorjaukset on?

Arttu: 4

Esko: Sanotaan 6.

Teemu: Sama

Arttu: Jes

4. Ootteko sinkkuja?

Arttu: En

Esko: Olen

Teemu: Juu. Saaks laittaa puhelinnumeron?



5. Musiikillinen esikuva?

Teemu: Wintersun.

Esko: Eikö oo oikeesti muita?

Esko: Wintersun ja Elvis.

Arttu: Vaikka se Elvis, ja oisko se Neil Young.

Esko: On se.

Teemu: Ja Esko kans.

Esko: Okei. Olen otettu.

6. Voitteko soittaa CMXn Ruosteen vielä kerran?

Esko: Jos sille tulee sopiva tilaisuus.

7. Mitä pitää tehdä, että saa teidät soittamaan kotiin?

Esko: Jaa.

Teemu: Sillee on pitkä vaatimuslista.

Esko: Voidaan lähettää raideri sähköpostilla.

8. Milloin maailmanloppu tulee ja miksi juuri limasiemet ovat sen takana?

Teemu: Onhan se nyt ihan selvä juttu.

Tota, 2080 -luvulla. Se on limasiemien perusrakenteessa, että ne pyrkii lisääntymään ja valloittamaan maailmaa. Tällä hetkellä tutkijat ovat samaa mieltä siitä, että 2080 -luvulla loppu koittaa.

Esko: Risto Kasaselta voi kysyä lisätietoa..

Teemu: Tai jos ei Kasasta saa kiinni, niin Kiiskiseltäkin voi kysyä.

9. Milloin saadaan kuulla lisää Limasiemaimailmanloppua ja millaisia visioita teillä on tulevaisuudelle?

Teemu: Amerikan kiertue on suunnitteilla.

Esko: Toiminta jatkuu 2080 -luvulle ja huipentuu, kun meidän musiikki saa sen oikeat puitteet.

Teemu: Me tykätään kans tehdä vähän pidempiä rundeja. Silvican 25/203:sta on suunnitteilla keikkapaikka: se on hyväkokoinen keikalle.

Esko: Mutta tässä vaiheessa ei pystytä vielä lupaamaan mitään varmaa tulevaisuuden suhteen.



10. Minkä supervoiman haluaisit?

Teemu: Supersoitto olis yks. Kasvitentin läpäisy.

Esko: Hmm.

Arttu: Haluaisin olla hyvä kaikessa.

Teemu: Hyvä.

Esko: Hyvä Arttu.

11. Viikuna vai Ladonlukko?

Esko: Viikuna

Arttu: Viikuna

Teemu: Tänään alkoi burgerikausi, joten Viikuna.

Esko: Tässä on hyvä yksimielisyys.

12. Terveisiä Forstihuudon lukijoille?

Arttu: Älkää opiskelko liikaa.

Esko: Soittakaa musiikkia, se on hauskaa.

Teemu: Kuunnelkaa Wintersunin Forest Seasons JA DJ Bile-Ilen Hikihelmi.

Limasiemaimailmanloppu

End of All Hyde
09.08.2017
Vanha Ruokala

Arvostelussa DJ Bile-ilen kappale ”Hikihelmiä”

TEKSTI Kalle V. Laama

Elokuussa silloinen nuorin metsäläispolvi kohahti, kun keskellä kenttäkurseja kesän ehdottomasti toiseksi kovin kappale – heti Despaciton jälkeen- näki päivänvalon. DJ Bile-ile oli saapunut. Ensimmäiseen sinkkujulkaisuun mahtuu menoa ja meininkiä, vaikka se on vain reilun minuutin mittainen. Mikään ei estä soittamasta sitä montaa kertaa peräkkäin, mutta se toimii sellaisenaankin.

Sinkun kansikuva on värimailmaltaan seesteinen, mutta aseteltu ja graafisuus kertoo kuuntelijalle, että kyseessä on kaikkea muuta kuin seesteinen kappale. Toisaalta lyriikat ovat kuin suoraan kenen tahansa meistä elämästä ja siksi helposti samaistuttavissa. Kaikki Hyytiälässä olleet tuntevat tutun läikähdysten sydämissään. Sanoma on ankara, mutta koska kaikilla repliikin tunnistavilla kyseinen raskas elämänvaihe on jo takana päin, vapauden tunne saa aikaan voimaannuttavan kokemuksen.

Kappale on saanut jo ensisoittonsa Viikin opiskelijabileiden soittolistoilla, mutta on omiaan myös esimerkiksi marraskuun Hirvi- ja taimijuhlien jatkoilla soitettavaksi. Ilman muuta kappaleen tunnelma sopii myös

muunlaisiin tilaisuuksiin aina romanttisesta kynttiläillallisesta opiskelun intensiiviseksi taustamusiikiksi.

DJ Bile-ile on ensimmäisen julkaisunsa jälkeen ehdottomasti haluttu esiintyjä ensi kesän festareille. Musiikki saa tanssijalan vipattamaan ja sanoitus on lyhykäisyydessään helppo oppia ja siten loistava festareilla yhdessä laulettavaksi. Nyt DJ Bile-ilellä olisi saumaa ottaa haltuun viileät ja melankoliset syysillat jollakin rauhallisemmalla kappaleella, ja ennen pikkujoulusesonkia ehtii julkaista vielä toisen tanssijalanvipatusbiisin. Ensi vuonna sitten kokonaista albumia ulos ja festarilavoja valloittamaan.

(Tämä linkki johtaa valaistumiseen: https://www.youtube.com/watch?v=D_StN9mo_k4&feature=youtu.be)



Suo siellä – oja täällä

TEKSTI Meri Tuomainen Helsingistä

KUVAT Tuuli Suomala ja Helinä Poutamo

juttu sisältä tuotesijoittelua



Iloiset kurssilaiset kurssin viimeisenä päivänä.

Juhannusta edeltävillä viikoilla fuksit eivät olleet ainoat, jotka suuntasivat kulkunsa Hyytiälään. Myös sekalainen suosta kiinnostunut kourallinen forsteja otti suunnaksi Hyden ja Soiden luonnonvarasuunnittelun kenttäkurssin. Ja millainen kurssi se olikaan! Puolitoista viikkoa mahtavassa seurassa suon keskellä, Kari Minkkisen ja Harri Vasanderin huonoja vitsejä kuunnellen ja oja vaaittaen, ei voi olla muuta kuin älyttömän mahtavaa.

Aloitimme kurssin ajelemalla omalla lähes MYOn pakun veroisella ”minibussilla” kohteelta toiselle. Vaikka minibussin ovi ei auennut kuin muutaman ihmisen kosketuksesta, eivätkä bussin turvavyöt toimineet kuin silloin tällöin, tuli kulkuneuvosta meille yllättävän rakas viikon aikana. Jälkikäteen tuli jopa ikävä tööttäystä, jonka bussi aina päästi ovien lukitsemisen



Vaaittaminen on hauskaa!

yhteydessä. Kävimme kulkuneuvollamme mm. tutustumassa turpeen nostopaikkaan ja rahkasammalviljelysmaahan, yövyimme Seitsemisen kansallispuistossa ja vierailimme useilla ojitetuilla ja ennallistetuilla soilla. Kiertoaajeluviikon jälkeen oli aika aloittaa oma suon luonnonvarasuunnitelmamme. Parasta oli, kun viikon aikana opittuja asioita pääsy hyödyntämään heti ihan käytännössä. Teimme muutaman päivän aikana ennallistamissuunnitelman reilun sadan hehtaarin kokoiselle alueelle Siikanevalla, ja nyt odotamme jännityksellä, toteuttavatko UPM ja Metsähallitus suunnitelmamme.

Puoleentoista viikkoon mahtui niin paljon hyviä hetkiä, ettei kaikkia voi edes muistaa. Uusia asioita tuli opittua niin vaaittimen käytöstä lintujen tunnistukseen ja ojien täyttötapoihin. Lisäksi saimme todistaa, miten joukko Oriveteläisiä saapui lauantai-iltana Hyytiälään, ja koristeli Impivaaran uuteen uskoon fuksien ollessa poissa. Parantaaksemme fuksien pahaa mieltä, järjestimme heille Sateenkaaribileet ja mahdollisuuden Sen oikean löytämiseen Napakymppin myötä (Onnea Sanni voitosta!).



Rankka aamu

Mikäli haluat päästä kokemaan yön Seitsemisessä vanhassa hirsitalossa ilman sähköjä, tasapainoilemaan ennallistetulla suolla, kastelemaan sukkasi useammin kuin kerran, näkemään, kuinka Vasander keihästetään rassilla turpeeseen ja nauramaan toinen toistaan huonommille vitseille, tai jopa oppimaan paljon soiden käytöstä, ennallistamisesta ja suojelusta, Soiden luonnonvarasuunnittelun kurssia ei voi kylliksi suositella.

ps. järjestetään vain jokatoinen vuosi, olkaa hereillä keväällä 2019~



Lehtorin puukottama suotieteen professori.

Päivä forstina

KOONNUT Meri Tuomainen

KUVA Juhana Simula

Päivä forstina- palstalla tutustumme aina yhden Forstin elämään yhden päivän ajan. Tällä kertaa vuorossa

Juhana Simula K-108.

ALOITIN AAMUNI... nauttimalla omenapiirakkaa.

HERÄTESSÄNI OLONI OLI... turhautunut, sillä tiesin päivän ohjelman olevan käytännössä merkityksetön.

ILAHDUIN, KUN... sain sähköpostia professori Holopaiselta.

LASKIN... Italian reissuunkin olevan enää vain 7 päivää.

PÄIVÄLLÄ VÄLTIN TÄPÄRÄSTI... median klikkiotsikot vähentämällä sosiaalisen median käyttöä.

HYÖDYNSIN YLIOPISTOLLA OPPIMIANI TAITOJA, KUN... kuuntelin venäläistä musiikkia.

VIIDELTÄ... olisin voinut olla kauniissa ulkoilmassa, mutta sen sijaan taistelin R:n parissa.

AJATTELIN LÄMPIMÄSTI... Afarakin osakkeenomistajia, sillä nousua näytti olevan melkein kuusi prosenttia.

ONNISTUIN... tänäänkin rikastumaan tiedolla.



Juhana

TÄNÄÄN OIVALSIN... että lauantaan loton ainoa funktio on paljastaa aikamatkustajat.

JOS OLISIN SAANUT YHDEN TUNNIN LISÄÄ... niin lukisin Aldous Huxleyn klassikon Uljas uusi maailma.

LOUNAASSA PARASTA OLI... laskelmoivien kanssamarvaajien inspiroiva seura.

HYITIÄLÄ - panssariestekiven paljastusjuhla 11.9.

TEKSTI Hiljahenna Tomminen

KUVAT Alekski Rantanen

Metsäylioppilaat saivat kunnian olla mukana 100-vuotiaan Suomen, sekä metsäylioppilas/ metsänhoitaja-sotaveteraanien ja -lottien kunniaksi järjestetyssä Hyytiälä-panssariestekiven paljastustilaisuudessa syyskuun alussa. Kun sain soiton, jossa kysyttiin lähtisivätkö metsäylioppilaat mukaan tilaisuuteen, vastasin epäröimättä ja kalenteria tutkimatta kyllä. Jos meillä on mahdollisuus kunnioittaa sotiemme sankareita, tulee se minusta käyttää; niin suuren ja arvokkaan työn ovat he rakkaan maamme kunniaksi tehneet.

Vuoden 1939 kesällä Hyytiälässä oli kaksi 60:n metsäylioppilaan kenttäkurssia. Näiden kurssien välillä metsänhoitaja Martti Tertti vei molemmat kurssit linnoitustöihin Karjalan Kannakselle: Yhteensä metsäylioppilaat

rakensivat seitsemän kilometrin matkan neljärvistä panssarivaunuestettä kahden viikon aikana. Metsäteknologian professori Kalle Putkisto kertoi hakanneensa kiveen sanan ”Hyytiälä”, ja nyt tuo kyseinen kivi on vihdoinkin saatu tuotua Hyytiälään, Pilvilinnan terassin viereen.

Siellä sitä voi käydä tulevaisuudessakin ihailmassa, sillä kiven Suomeen tuoneet Teollisuuden Metsänhoitajat lahjoittivat kiven Hyytiälän metsäasemalle kunnianosoitukseksi ja muistokiveksi sodissa kaatuneille metsänhoitajille ja metsäylioppilaille. Kun katsot tuota kiveä, suo muutama ajatus niille jotka uhrasivat paljon, että saisimme tänä vuonna juhlia 100-vuotiaasta Suomeamme. Kiitos.

Hyytiälä-kiven paljastaminen, kiveä paljastamassa 98-vuotias sotaveteraani-metsänhoitaja Kauko Mäenpää.



Fuksin kuulumisia

TEKSTI Venla Luttinen

KUVAT Venla Luttinen, Riina Karvonen ja Lauri Kajan

Ensimmäinen koulupäivä on aina jännittävä, ja sama pätee myös yliopistoon. Takana on hieman enemmän kokemusta, mutta samat kysymykset ovat silti mielessä. Löydänpö oikeaan paikkaan, osaanko sittenkään, mitä jos kurssikaverit ovatkin täysiä urpoja? Pelot ovat kuitenkin osoittautuneet turhiksi, sillä tuutorien opastuksella selvisimme orientoivasta, pääsimme aloittamaan opinnot melko rennosti ja koko K-110 paljastunut hyväksi porukaksi. Mitä muuta voisikaan olettaa ihmisiltä, joiden edes yksi syistä alanvalinnalle on ”metsät on kivoja ja puut on ihan jees.”



Venla Luttinen

Ainakin itseäni on yllättänyt, miten paljon näinkin opiskelujen alkuvaiheessa päästään tutustumaan myös opintojen ulkopuoleisiin kohteisiin, kuten tutkimusryhmiin ja yrityksiin, ja itse opintoja on avattu käytännön kautta. Jo muutaman viikon aikana on ehditty seikkailla UPM:n pääkonttorilta Viikin kosteikoille.

Päädyn hakemaan metsätieteeseen pitkän tuskailun jälkeen, sillä moni ala kiinnosti, mutta mikään ei oikein tuntunut omalta. Luonnontieteet ovat olleet se ykkösvaihtoehto

kuitenkin nuoresta lähtien ja siihen kun lisätään kiinnostus yhteiskuntaan, niin metsätieteet olivat oikeastaan aika helppo valinta. Silloin kun aloin hakuvaihtoehtoja etsimään, niin metsäläiset olivat vielä jaettuina ekologeihin ja ekonomeihin. Ekologiaan suunnittelin hakevani, mutta hakukohteiden yhdistyminen oli itselleni aivan mahtava juttu, sillä se antaa mahdollisuuden miettiä vielä suuntautumista ja valita molemmista itselle sopivat osat.



Fuksiseikkailussa rastit löytyivät sateesta huolimatta

Pääsykoe vain vahvasti mielenkiintoa alaa kohtaan ja monet kokeen aineistojen aiheet ovat esiintyneet jo kursseilla. Koko koe oli käytännössä pitkä luetun ymmärtämisen tehtävä, joten pänttäämistä ei tarvittu, mikä oli suuri helpotus ainakin itselleni. Monet muista sisäänpäässeistä ovat sanoneet etteivät edes olettaneet pääsevänsä sisään, koska eivät olleet valmistautuneet oikeastaan mitenkään, mutta täällä he silti ovat.

Kaiken kaikkiaan fuksivuosi on alkanut hyvin; saa nähdä mitä tästä joukosta vielä tulee. Vielä on onneksi aikaa hapuilla omien opintojen, erikoistumissuuntien ja urahaaveiden kanssa. Nyt suurimmat tavoitteet ovat vielä haalarien saaminen niin pian kuin mahdollista.



Yritysvierailu UPM:n pääkonttorilla.
Huomaa että näillä on kova luotto
yliopistossa opiskelevien kypsyys.

Opiskelijoiden keskittyminen kuntoon vanerisella fidget spinnerillä.

Kysy Antero Vipuselta

Kysy Forstihuudolta mitä ikinä halajat tietää! Forstihuudon sivuilta voit lukea kunnianarvoisan Antero Vipusen kaikkietävän vastauksen siihen. Lukijakunnalle saatettakoon tiedoksi, että Antero on lempiopuksemme Kalevalan (sekä tiettävästi myös maailman) ihka ainut onnistuneesti podsoloitunut henkilö. Tästä syystä hän on korkein mahdollinen auktoriteetti metsäasioissa ja vastaa tänään kysymyksiinne.



Antero Vipunen: miten voi olla, että Hyden pihassa on sääpallo, ja silti ennusteet aivan konkeloita? T Tiia sivulta

Moi Tiia! Hyden "sääpallo" on todellisuudessa radioasema, jonka kautta Euroopan salainen avaruusohjelma on lähettänyt viestejä Marsin tukikohtaansa syksystä 2016 lähtien. Sekä sääennusteet, että reaalielämän säätilat Hyytiälän alueella valmistetaan Kuopion Puijossa.

Kelvottomien sääennusteiden funktio on puolestaan demonstroida sitä, kuinka tärkeää on suhtautua julkiseen tietoon lähtökohtaisen epäluuloisesti. Skeptinen asenne median meille syyttämään informaatioon on tarpeen missä ja milloin tahansa: tämä on yksi Hyytiälän kenttäkurssien keskeisimmistä oppisisällöistä.

Ooks sinkku? t. tähtitieteilijä

Hei Tähtitieteilijä! Suomalaisen kansanrunouden antropomorfisena personifikaationa en luonnollisesti ole sinkku, vaan naimisissa dadan, kolmipolvisen trokeen ja surrealismin konseptin kanssa. Olen kuitenkin aina avoin keskustelemaan syvällisesti Syksy Räsäsestä! <3

Voisitteko laittaa Martti Tertin muotokuvan suoraan kertsillä?

Huoli pois, arvon kysyjä! Martti Tertin muotokuva on suoristuu itsestään aina, kun H&T-juhllilla käytetty hirvisoppapata puhdistetaan. Mikäli metsäylioppilaat eivät siis kärsi kollektiivisesta ruokamyrkytyksestä ensi marraskuussa, kuvan pitäisi automaattisesti suoristua ;)

Asunnossani Silvicalla vilistää lumpeja. Mistä lumpit tulevat ja miten niistä pääsee eroon? Nimim. vanha lumppi

Hei vanha lumppi! Ikävä kuulla asiasta. Silvican lumppipopulaatio tuntuu todella saavuttavan hätkähdyttäviä pitoisuuksia näin loppuvuodesta. Lumpit ovat ihmisasumisen epämiellyttävä mutta monesti väistämätön lieveilmiö.

Lumpit ovat groteskista ulkomuodostaan enimmäkseen harmittomia, vaikka 18 m²:n asunnossa ne aiheuttavatkin haittaa jo pelkästään tilanpuutteen vuoksi. Lumppi käyttää suuria kulmahampaitaan biojätepussien tonkimiseen ja hyökkää vain harvoin ihmisten kimppuun. Toisin kuin villisika, jonka alalaji lumppi on, lumppi ei levitä sikaruttoa eikä tiettävästi muitakaan tauteja. Lumpilla on kuitenkin kolme suuta, joiden avulla se tehokkaasti hienontaa maasta tai lattialta löytämiään esineitä ja joista keskimmaisella se kykenee puhumaan hyönteisten kieltä. Tämän vuoksi on suositeltavaa säilyttää lämpimät välit sisätiloissa elävien lumppien kanssa.

Voisiko Antero Vipunen kertoa, kuka suomalainen Onni asuu metsässä?

Hellurei! Kyseessä on Onni Gideon. Hän on suomalainen taruolento ja steel-kitaristi, jonka sielunelämää kansakuntamme seurasi eniten 1980-luvulla. Hänen myöhemmistä vaiheistaan tiedetään vain vähän, mutta uusimman kaukokartoitustekniikan avulla hänen nyky sijaintinsa on kyetty paikallistamaan: nykyään Onni asuu metsässä.



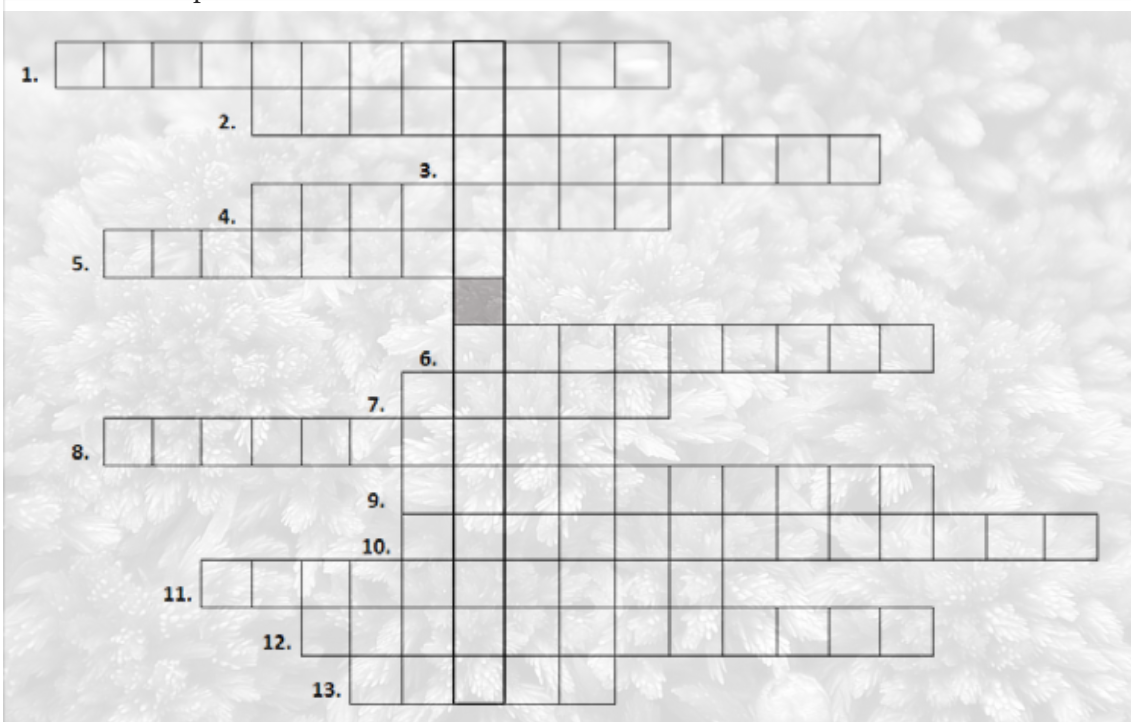
PUUHANURKKA

Tämän kertaisessa Puuhanurkassa pääsee testaamaan Sphagnumin tunnistustaitonsa!

Jokainen vihje on selkeääkin selkempi muistisääntö Sphagnumien tunnistukseen paljaalla silmällä. Vaakariville tulee vihjeen mukaisen Sphagnumin lajinimi. Ratkaisemalla ristikon saat pystyriiviltä selville, kenen suusta näistäkin muistisäännöistä (lähes) kaikki ovat peräisin!

VIHJEET:

1. Metsämaan tähtitaivas
2. Lehdet tönöttää suorissa riveissä kuin saksalaiset sotilaat
3. Pieni ja punainen – muttei kovin pippurinen
4. Napsahtaa jopa 20 metrin päähän! Toimii myös liukuvärjättyinä hiuslisäkkeinä tai rotan häntänä.
5. Kuin venäläinen nainen, jonka punainen hiusväri ei ole aivan riittänyt latvoihin asti
6. Kunnon pallopää
7. Kaunis kuin ruusun terälehdet. Tai kaalin.
8. Semmonen piikikäs
9. Kalpea, pyöreä ja tumma pappi
10. Tää ei oo sellanen kokonaan pallopäinen, vaan ainoastaan puolipallopäinen
11. Märkä pitkäkarvainen kissa
12. Paksukainen, joka punastuu auringon kauneudesta
13. ”Pitkospuilla maatessaan, kun laittaa kädet sivulle voi tuntea Madonnan nännit”



Toimitus pahoittelee ratkaisun pienestä oikeinkirjoituksesta.

SARJAKUVA

CSI: KORJUUJÄLJEN TARKASTAJAT



JAHTIVOUTI

Vielä ei ole aika hiljaa kiittää ja kättä puristaa. Toisen syksyn joudutte kestäämään palveluksiani, tervetuloa fuksitkin tänne metsänpeittoon. Harri Ruokojärveä sen sijaan muistakaamme, poikkeuksellisen hieno mies. Prahnan kaljahanat täyttyvät Tapiosta. Tšekin kieli saa nyt yhden konsonantin lisää.

Me metsäylioppilaat olemme todellisia oman elämämme supersankareita. Olemme kaikki liian laiskoja tai tyhmiä päästäksemme opiskelemaan itseämme oikeisiin töihin. Mutta onneksi meillä on oma turvallinen tilamme. Ala, jonka olemassaolosta kertovat tarinat eivät ole vielä kiirineet Kallion pubeihin eivätkä kyltereiden huvijahdeille. Olen aika onnellinen omassa metsänvihreässä kuplassani.

Jahtivoutina oleminen on kovin helppoa. Te kylvätte, te niitätte... mutta minulle jää raha, naiset sekä kunniani rippeet. Mutta kaikella on hintansa ja hurjilla huveilla on yleensä julma loppu. Tämäkin hengentuote on muotoiltu noin 3,4 promillen humalassa, yleisön pyynnöstä tietysti.

Ohessa on teille pieni pulmapähkinä! Piirtäkää hirvilehmälle vasoineen turvallisesti reitti ajo- ja passiketjun läpi. Ole valmis perustelemaan vastauksesi, paras palkitaan!

Kesällä tehdään töitä, jotta voi syksyllä jahdata ja juoda skottilaisia mallasviskejä hyvien ystävien kanssa (Pirkka Peltonen, 2017)

Kolme muskettisoturia



Rytövuori



Krapulainen, mutta raivokas joukko vanhempia metsäopiskelijoita



Pikkusaunan väki aamuyöstä



Jaloviina



Metsäylioppilaiden pieni ja sievä suojeluskenttä Osmo Suominen



Kunnioitusta herättävä hallituksemme



Passissa nukuva ex-jahtivouti



Antti "the all-seeing eye" Uotila



Fiksu, filmaattinen, lihaksikas ja atleettinen jahtivouti



Ajoketjusta eksyneet typerät fuksit



Tervehdys!

Syksy on saapunut Viikkiin ja forstit sen mukana jatkamaan opintojaan – tai aloittamaan niitä! Forstihuuto toivottaa uudet fuksit lämpimästi tervetulleiksi metsäläisperheeseen.

Metsäylioppilaiden syksy on tunnetusti täynnä tapahtumia, menneinä mainittakoon PM-kisat, fuksiaisit ja fuksisitsit. Tulevia tapahtumia on mukava liuta, tässä päivämääriä kalenteriin merkattavaksi:

Tulevia tapahtumia:

Ensimmäinen hirvijahti 13.-15.10

Urafoorumi 9.11.

Metsäpäivät 9.-10.11.

Metsämessut 10.-12.11.

Laulukierrokset 10.11.

Hirvi&Taimijuhlat 16.11.

Toinen hirvijahti 17.-19.11.

Viikkiareena 21.-23.11.

Lisäksi huhuja fuksi-illoista ja sekä muista illanvietoista on kuulunut, perinteisiä pikkujouluja unohtamatta. Seuratkaahan sähköpostilistaa ja facebookia, josta löytyy tarkempaa tietoa tapahtumista!

Mainiota syksyn jatkoa toivottelee,
Tiedottajanne **Venla**



**OSMOHAN SANOI
ETTÄ**



**OTTAKAA HIKIHELMI
MUKAAN**